

Mimo iż druga wojna światowa oficjalnie skończyła się w 1945 r., to pewne konflikty zbrojne toczyły się nadal. Wywołane były one ciągłą rywalizacją radziecko - amerykańską. Konflikty przeniosły się na Półwysep Koreański. Dawne kolonie wraz z uzyskaniem niepodległości mogły samodzielnie korzystać z dóbr naturalnych, wybierać dowolne systemy polityczne, współdecydować o polityce ONZ. Jednak znaczne zacofanie w rolnictwie i przemyśle sprawiło, że stanowią one dziś tak zwany Trzeci

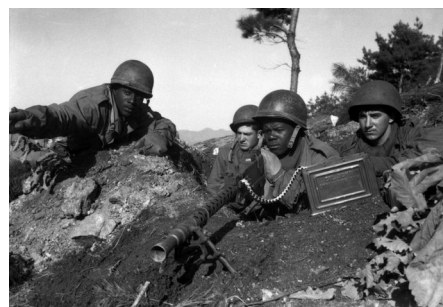


Świat. Jednym z poważniejszych konfliktów okresu powojennego była właśnie wojna w Korei. W 1945 wojska aliantów wyzwoliły okupowaną przez Japończyków Koreę. W części północnej dokonała tego Armia Czerwona, w południowej Amerykanie. Linie podziału ustalono wzdłuż 38 równoleżnika, a zgodnie z porozumieniem zawartym w Moskwie ogłoszono tymczasowy koreański rząd demokratyczny. W tym celu powołano amerykańsko-radziecką komisję. Jednak



dość szybko pojawiły się znaczne rozbieżności w wizji przyszłego ustroju Korei. Wobec narastającego sporu w 1948r. ONZ powołała Komisję Tymczasową, która nadzorowała wybory w południowej części kraju. Wybory wygrało stronnictwo, na czele którego stał Li-syng-man który ogłosił powstanie Republiki Korei ze stolicą w Seulu. Trzy miesiące później wybory w Korei Północnej umożliwiły ZSRR doprowadzenie do władzy popieranego przez

Moskwę Kim Ir Sena. Jego komunistyczna partia ogłosiła powstanie Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej ze stolicą w Phenianie. Pod wpływem nalegań Stanów Zjednoczonych Ameryki, ONZ uchwaliło zbiór praw uznający za



jedyny legalny rząd, koreański gabinet Li-syng-mana. Na mocy tych praw z Korei zostały wycofane wojska amerykańskie i radzieckie, pozostawiając jednak grupy doradców wojskowych. Konflikt wybuchł ponownie w czerwcu 1950r. Licząca około 200 tysięcy armia KRL-D zaatakowała Koreę Południową, liczącą jedynie 95 tysięcy żołnierzy pod bronią. Armia południowa zepchnięta została daleko poza linię demarkacyjną ustaloną dwa lata wcześniej. Tym razem kwestia koreańska trafiła na forum Rady Bezpieczeństwa ONZ, która uchwaliła skierowanie na front międzynarodowych sił zbrojnych, zdominowanych przez wojska



amerykańskie. Dowódcą został generał Douglas Mac Arthur. W lipcu 1950r. wojska wylądowały w południowej części kraju i niebawem wyparły oddziały komunistycznej Korei poza linię 38 równoleżnika oraz zajęły większość jej terytorium. Zbliżenie wojska ONZ do granicy komunistycznych Chin

spowodowało, że w październiku po stronie KRL-D przystąpiła do wojny prawie milionowa, tak zwana ochotnicza armia chińska. Wojna trwała trzy lata, tocząc się różnorodnymi torami. Po wielu miesiącach rozmów między przedstawicielami obydwu stron, w Panmudżon, dnia 27 lipca 1953r. zawarto rozejm. W myśl jego postanowień zaczęły istnieć dwa państwa koreańskie.



Rozgraniczyła je linia równoleżnika 38. Do przestrzegania postanowień z Panmudżon powołano międzynarodową komisję, w której skład weszli przedstawiciele Czechosłowacji, Szwajcarii, Szwecji i Polski. W walkach straciło życie 1,7 miliona Koreańczyków, około milion Chińczyków oraz 140 tysięcy żołnierzy amerykańskich. Wojna spowodowała poważny wzrost wydatków na zbrojenia zarówno NATO jak i w państwach bloku sowieckiego. Była także pierwszą poważną próbą sił dwóch supermocarstw i

kulminacyjnym momentem zimnej wojny. W ciągu tych trzech lat, zimna wojna stała się wojną gorącą, co uświadomiło całemu światu realne zagrożenie wybuchem wojny globalnej i ponownym użyciem bomby atomowej.